

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

III. ÚS 59/2024-12

Ústavný súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu Roberta Šorla a sudcov Ivana Fiačana a Martina Vernarského (sudca spravodajca) v konaní podľa čl. 127 Ústavy Slovenskej republiky o ústavnej sťažnosti sťažovateľa [REDACTED], [REDACTED], zastúpeného advokátom Mgr. Vladimírom Šárnikom, Rožňavská 2, Bratislava, proti uzneseniu Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 3Tost/31/2023 z 22. novembra 2023 takto

r o z h o d o l :

Ústavnú sťažnosť **o d m i e t a .**

O d ô v o d n e n i e :

I.

1. Sťažovateľ sa ústavnou sťažnosťou doručenou ústavnému súdu 23. januára 2024 domáha vyslovenia porušenia svojho základného práva na súdnu ochranu zaručeného čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“), základného práva na prezumpciu neviny zaručeného čl. 50 ods. 2 ústavy a práva na obhajobu zaručeného čl. 50 ods. 3 ústavy rozhodnutím najvyššieho súdu označeným v záhlaví tohto uznesenia. Navrhuje zrušiť napadnuté rozhodnutie a priznať mu náhradu trov konania.

II.

Skutkové okolnosti

2. Sťažovateľ bol rozsudkom Špecializovaného trestného súdu zo 17. augusta 2015 v spojení s rozsudkom najvyššieho súdu z 11. februára 2016 právoplatne uznaný vinným zo spáchania pokračovacieho zločinu subvenčného podvodu v jednočinnom súbehu s pokračovacím prečinom poškodzovania finančných záujmov Európskych spoločností. Za to mu bol uložený úhrnný trest odňatia slobody na tri roky s podmieneným odkladom na skúšobnú dobu 4 roky. Bola mu uložená povinnosť náhrady škody 20 679,42 eur a podrobiť sa probačnému dohľadu. Skutok sťažovateľa

spočíval v tom, že v období rokov 2006 a 2007 ako štatutárny zástupca občianskeho združenia podpisoval neoprávnené žiadosti o preplatenie mzdových nákladov a výdavkov na nájomné adresované poskytovateľovi nenávratného finančného príspevku na realizáciu projektu financovaného z prostriedkov Európskych spoločenstiev, ako aj z prostriedkov štátneho rozpočtu.

3. Návrhom z 23. júna 2023 sťažovateľ dôvodil v prospech obnovy právoplatne ukončeného trestného konania znaleckým posudkom, ktorý v pôvodnom konaní vykonaný nebol a ktorý podľa jeho názoru odôvodňoval jeho oslobodenie spod obžaloby.

4. Špecializovaný trestný súd uznesením z 11. októbra 2023 sťažovateľov návrh zamietol. Konštatoval, že súd sa v základnom konaní náležite venoval otázke absencie znaleckého posudku z odboru písomoznalectva a i bez neho bez rozumných pochybností na podklade iných vykonaných dôkazov ustálil, že všetky žiadosti o platbu sťažovateľ podpísal. Jeho vina bola v pôvodnom konaní preukázaná výpoveďou viacerých svedkov ([REDACTED]) a ďalším znaleckým dokazovaním. Na tomto závere nič nezmenil ani sťažovateľom predložený znalecký posudok z odboru písomoznalectva, keďže jeho závery a skutkové zistenia zo základného konania nie sú vo vzájomnom rozpore.

5. Sťažnosť sťažovateľa podanú podľa Trestného poriadku napadnutým uznesením najvyšší súd zamietol. Citoval zo sťažovateľom predloženého znaleckého posudku, podľa ktorého „*nie je možné jednoznačne potvrdiť, ani vylúčiť, že sporné podpisy k priezvisku a ku skratke a k priezvisku [REDACTED], ktoré sú obsiahnuté na predložených origináloch žiadostí o platbu... vyhotovil [REDACTED] od ktorého boli predložené porovnávacie materiály*“. Preto sa najvyšší súd stotožnil so závermi Špecializovaného trestného súdu a pripomenul, že účelom obnovy konania nie je revízia pôvodného konania, čo sa týka verifikácie a prehodnocovania už vykonaných (a obsahovo nezmenených) dôkazov či skutočností, na základe ktorých bol ustálený skutkový stav súdom v pôvodnom konaní.

III.

Argumentácia sťažovateľa

6. Ani jeden z dôkazov, na ktorý Špecializovaný trestný súd v uznesení o zamietnutí návrhu sťažovateľa odkázal, nehovoril nič o tom, kto podpisoval žiadosti o platbu. Žiaden svedok nevypovedal, že by videl sťažovateľa podpisovať žiadosti o platbu. Nehovoria o tom nič ani listinné dôkazy. Znalecké dokazovanie v základnom konaní bolo vykonané znalcom z odboru ekonómie, ktorý logicky nemôže nič povedať k pravosti podpisov, ale posudzoval výlučne oprávnenosť výdavkov.

7. Ani najvyšší súd pri rozhodovaní o sťažnosti sťažovateľa chýbajúce dôvody nedoplnil a ani argumentačne nereagoval na sťažnostné dôvody sťažovateľa, iba formálne odkázal na odôvodnenie prvostupňového rozhodnutia, s ktorým však sťažovateľ v sťažnosti relevantne polemizoval. Odôvodnenie uznesenia najvyššieho súdu je tak zjavne nedostatočné. Súd síce nemá povinnosť reagovať na všetky námietky účastníka konania, musíš však reagovať na námietky podstatné. Najvyšší súd však tak neurobil vôbec.

8. Sťažovateľ je presvedčený, že znalecký posudok bol nepochybne spôsobilý zmeniť skutkové závery prijaté v základnom konaní. Nešlo pritom o dôkaz týkajúci sa parciálnej skutkovej otázky, ale smeroval priamo do jadra skutku, ktorý spočíval práve v podpísaní a podaní žiadostí o platbu.

IV.

Predbežné prerokovanie ústavnej sťažnosti

9. Svojou ústavnou sťažnosťou očakáva, že ústavný súd preskúma skutkové závery súdov, ktoré rozhodovali o jeho návrhu na obnovu konania, a vyhodnotí ich opačne. V podstate teda sťažovateľ navrhuje prehodnotenie skutkových záverov všeobecných súdov.

10. Do obsahu základného práva na súdnu ochranu však nepatrí právo účastníka konania (dotknutej osoby) dožadovať sa ním navrhnutého spôsobu hodnotenia vykonaných dôkazov (II. ÚS 3/97, II. ÚS 251/03). Ústavnému súdu zásadne neprislúcha hodnotiť vykonané dôkazy (výsluchy svedkov, znalecké dokazovanie a iné), resp. ich dostatočnosť pre rozhodnutie všeobecného súdu vo veci samej (III. ÚS 507/2012, IV. ÚS 19/2012). Skutkové závery všeobecného súdu môžu byť predmetom kontroly zo strany ústavného súdu iba vtedy, ak by boli zjavne neodôvodnené, a tak z ústavného hľadiska neospravedlňiteľné a neudržateľné, a zároveň by mali za následok porušenie základného práva alebo slobody (I. ÚS 13/00, I. ÚS 117/05).

11. V sťažovateľovej veci nemožno uvažovať o ústavnej neudržateľnosti skutkového záveru najvyššieho súdu, podľa ktorého sťažovateľom predložený znalecký posudok nebol spôsobilý zmeniť výsledky dokazovania v trestnom konaní, ktoré viedlo k odsudzujúcemu rozsudku. Sťažovateľ v sťažnostnej argumentácii opomína skutočný výsledok znalkyňou vykonaného skúmania, ktorý najvyšší súd citoval v napadnutom uznesení (ako je to uvedené v bode 5 tohto uznesenia ústavného súdu). Ten nespočíval v potvrdení, no ani vo vyvrátení skutkového predpokladu, na ktorom bolo odsúdenie sťažovateľa postavené, teda že podpísal žiadosti o platbu. Znalecký posudok na sťažovateľom tvrdených pochybnostiach o spoľahlivosti preukázania jeho viny v pôvodnom trestnom konaní nič nemení, keďže podľa jeho záverov nemožno ani potvrdiť ani vyvrátiť, že podpis na žiadostiach o platbu je sťažovateľov. Preto sa sťažnostná kritika v skutočnosti neorientuje na závery rozhodnutí o návrhu sťažovateľa na obnovu konania, ale vyjadruje jeho nespokojnosť so skutkovými závermi v pôvodnom trestnom konaní. Z tohto hľadiska nemožno ústavne-právne nič vytknúť konštatovaniu najvyššieho súdu, podľa ktorého účelom obnovy konania nie je revízia a prehodnocovanie už vykonaných a obsahovo nezmenených dôkazov z pôvodného trestného konania.

12. Zjavne neopodstatnenou je ústavná sťažnosť, pri predbežnom prerokovaní ktorej ústavný súd nezistil žiadnu možnosť porušenia označeného základného práva alebo slobody, reálnosť ktorej by mohol posúdiť po jeho prijatí na ďalšie konanie (I. ÚS 66/98, I. ÚS 110/02, I. ÚS 88/07). Keďže ústavný súd pri predbežnom prerokovaní ústavnej sťažnosti vylúčil okolnosti, ktoré by signalizovali reálnu možnosť vyhovujúceho výroku nálezu ústavného súdu po jej prípadnom prijatí na ďalšie konanie, bolo potrebné ju odmietnuť podľa § 56 ods. 2 písm. g) zákona č. 314/2018 Z. z. o Ústavnom súde Slovenskej republiky a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov.

13. Vzhľadom na odmietnutie ústavnej sťažnosti ako celku sa ústavný súd ďalšími požiadavkami sťažovateľa uvedenými v sťažnostnom petite (zrušenie napadnutého uznesenia, náhrada trov konania) nezaoberal.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu ústavného súdu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 8. februára 2024

Robert Šorl
predseda senátu